

Marijampolės baptistų bažnyčios pastorius Irmantas Beržinis: Išėjimo 17,2: „... ir priekaištavo Mozei, sakydami: „Duok mums vandens atsigerti!“ Mozė jiems atsakė: „Ko burnojate prieš mane? Kodėl gundote Viešpatį?“

Pakartoto Įstatymo 6,16: „Negundykite Viešpaties, savo Dievo, kaip gundėte Jį Masoje.“

Skaičių 14,22: „Kadangi visi žmonės, kurie matė mano šlovę ir stebuklus, kuriuos dariau Egipte ir dykumoje, mane gundė jau dešimt kartų ir neklausė mano balso...“

Izraelio tauta, kurią Dievas išvedė iš Egipto nelaisvės, vedžiojo po dykumą keturiasdešimt metų, murmėjo ir gundė Viešpatį.

Mato, Morkaus ir Luko Evangelijose Jėzus Kristus buvo šėtono gundomas. Šėtonas gundė akmenį paversti duona, pulti žemyn ir jį patį pagarbinti.

Morkaus 1,12-13: „Ir tuojau Dvasia Jį nuvedė į dykumą. Jis praleido dykumoje keturiasdešimt dienų šėtono gundomas, buvo kartu su žvėrimis, ir angelai Jam tarnavo.“

Mums pavyzdys, kaip Viešpats Jėzus Kristus atrėmė šėtono gundymą. Jis atrėmė Dievo žodžiu.

Neklausime savęs: „Ar galiu būti gundomas?“ Atsakymas: „Taip“. Geriau klausti: „Kada galiu būti gundomas?“ Atsakymas: „Bet kada“. Reikia tam būt pasiruošus, nes Dievui atsidavę tikintieji, šėtonui yra pavojingi. Kada krikščionis gyvena dievotai, atsiranda Dievo jėga, žmogus panašėja į Kristų, tai nepatinka šėtonui. Jokūbo 1,12-15: „Palaimintas žmogus, kuris ištveria pagundymą, nes, kai bus išbandytas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Viešpats pažadėjo Jį mylintiems. Nė vienas gundomas tenesako: „Esu Dievo gundomas“. Dievas negali būti

gundomas blogiu ir pats nieko negundo. Kiekvienas yra gundomas, savo paties geismo pagrobtas ir suviliotas. Paskui užsimezgęs geismas pagimdo nuodėmę, o užbaigta nuodėmė gimdo mirtį.“

Mes turime nuodėmingą prigimtį. Geismas mus gali pagrobtį. Žodis „suviliotas“ rodo, kaip tau bus gera, linksma ir malonu. Gundymas visada prisistato iš gerosios pusės. Neparodo antrosios pusės – kokios bus pasekmės. Krikščionis turi Šventąją Dvasią. Šventoji Dvasia pakaltina, tikintys jaučia kaltės jausmą, kankinasi. Jis išpažįsta Dievui savo nuodėmės, kuris apvalo ir suteikia galimybę sugrįžti artybėn su Juo. Bet skaudžios pasekmės gali ir pasilikti.

14 eil. yra žodis „pagrobtas“. Ką tai reiškia? Tu patenki ten, kur neturi valios savo veiksmams, turi eiti ten, kur veda pagrobėjas. Atsiduri pagrobėjo įtakos zonoje. Negali pats nieko spręsti.

15 eil. „pagimdo nuodėmę“. Pradžioje tu galvoji, kad tau bus linksma, malonu, pagrobiamos tavo mintys, o po to darai nuodėmę. Supranti, kad darai blogai, bet pasirenki būti suviliotu. Tada nuodėmė traukia, tu nebeįstengi priešintis.

Neturime galvoti, kad esu dvasiškai brandus ir man nieko tokio atsitikti negali. Biblijoje daug dievotų vyrų pavyzdžių, kai jie buvo geismo suvilioti. Žinome, kad nuodėmė gimdo mirtį, ardo draugystę su Dievu. Kai tai atsitinka, turėtume kreiptis į Viešpatį Jėzų Kristų, kuris pats patyrė gundymus ir supranta mūsų mintis, jausmus. Prašykime Jo pagalbos. Pakeiskime savo mintis nuo to, ką siūlo nuodėmė, į tai, ką sako Dievo žodis apie tą ar kitą nuodėmę. Pats pagundymas nėra nuodėmė. Jeigu galvoje atsiranda mintis kažką netinkamo padaryti, tai dar nebus nuodėmė. Jėzus buvo gundomas, bet Raštas sako, kad Jis nenusidėjo.

Kada pagundymas vilioja, pagrobia, tada gali priversti padaryti nuodėmę. Žmogus neatsilaiko. Turėtume budėti. Kai tik pajaučiame nuodėmės trauką, pasirinkime teisingą kryptį, kuri atitinka Dievo žodį.

Yra toks posakis: „Varnoms negalime uždrausti skraidyti, bet negalime leisti joms susikrauti lizdą ant mūsų galvos“. Jos gali norėti nutūpti ant galvos. Jas reikia vaikyti.

Mes norime šventai gyventi, tarnauti Dievui, bet kartais pasiduodame pagundymams. Kaip būtų gerai, jeigu pagundymų nebūtų.

Šiandieną atsiradę labai įvairių pagundymų. Kalbama, kad seniau buvo geriau. Kas pamatuos, kuriame amžiuje pagundymų buvo daugiau ar mažiau. Šiame amžiuje atsiradę daug naujų pagundymų: parduotuvės pilnos gėrybių ir gėrimų. Jei sutikto gatvėje žmogaus paklausime: „Ką gaminama iš geriausių kviečių?“ Jis atsakytų: „Degtinę“. Korupcija išaugusi: nors tau priklauso tas ir tas, bet negausi, nes turi duoti kyšį, kad gautum. Internetas pilnas pornografijos ir kitų blogybių. Krikščionis nuolat patiria pagundymus. Melskimės, prašykime Dievo pagalbos, nes mūsų kūnas silpnas. Melskimės, kad nepapultume į pagundymus.

Bet yra pagundymų ir geroji pusė.

Jokūbo 1,12: *„Palaimintas žmogus, kuris išveria pagundymą, nes, kai bus išbandytas, jis gaus gyvenimo vainiką, kurį Viešpats pažadėjo Jį mylintiems.“*

1. Per pagundymus gali ateiti palaiminimas. Tai yra mano galimybė Dievui įrodyti savo ištikimybę. Kai į gundymą žvelgiame iš šitos perspektyvos, galime gauti jėgos. Jeigu aš šį pagundymą pereisiu, iš Dievo gausiu palaiminimą. Kristus padės, nes Jis mus supranta. Juk pats buvo gundytas, bet nenusidėjo.

2. Gyvenimo vainikas.

Pagundymas kaip išbandymo testas vainikui gauti. Kaip egzaminas studentui.

3. Išveriant pagundymą realiai parodome meilę Viešpačiui. Jėzus sakė: „Jei mane mylite, laikykitės mano įsakymų.“

Prisiminkime Adomą ir Ievą. Jeigu mes būtume atsidūrę jų vietoje, ar būtume teisingai pasirinkę? Jeigu išveriate kasdienius pagundymus, sugebate atremti pagundymus kiekvieną

dieną, turėti pergalės palaiminimą iš Dievo dabartiniu metu, tai galima tikėtis, kad ir didesniuose pagundymuose, kuriuos jums pasiūlys velnias ar kūniškoji prigimtis, galėsite atlaikyti.

Noriu jus perspėti: nesistenkite patys patekti į pagundymą, kad jį ištvėrę, gautumėte palaiminimą. Toks elgesys kvailas. Jis rodo pasipūtimą, galimybių neįvertinimą. Tai gali būti mums pražūtinga. Bet, jeigu jūsų gyvenime atsiras pagundymas, reikia melstis, prisiminti Dievo žodį, nes Jis „kartu su pagundymu duos ir išeitį, kad sugebėtumėte jį atlaikyti“ ([1 Kor 10,13](#)) . Tuomet ir gausite palaiminimą iš Dievo.

2014-06-29, Marijampolė